

EU:n kansalaisen mahdollisuudet luonnonsuojelussa

Minä olen lepakkoharrastaja. Unelmani on päästä opiskelemaan biologiaa ja tehdä elämäntyöni lepakkojen hyväksi. Tahdon levittää oikeaa tietoa tästä älykkästä ja viehättävästä eläimestä, jota turhaan hyljeksitään.

Olen hakenut EU:n Grundtvig-ohjelman kautta Raraun vuoristossa Romaniassa elokuussa järjestettävälle lepakkokurssille tutkimaan lepakkoluolaa, mittaamaan lepakkoja ja rakentamaan niille koteja. Kurssilla myös oikaistaan monia laajalle levinneitä väärinkäsityksiä.

Mytologiassa lepakko yhdistetään usein pimeyden voimiin, ja mielikuva lepakosta paholaisen kätyrinä on lietsonut turhaa pelkoa sitä kohtaan. Tahdon auttaa ihmisiä unohtamaan vuosisataiset ennakkoluulonsa. Lepakon voisi yhtä hyvin nähdä ihmiskunnan hyväksi taistelevana yön ritarina, joka hoitaa väsymättä tärkeää tehtäväänsä ekologisen tasapainon säilyttäjänä pölyttämällä kasveja ja syömällä tuhohyönteisiä.

Lepakon maine vampyyrina on, jos nyt ei aivan tuulesta temmattu, niin ainakin pahasti liioiteltu. Yli tuhannesta tunnetusta lepakkolajista vain kolme imee verta, ja silloinkin haavat ovat pieniä, eli kärpäsestä on tehty härkänen. Lepakko ei uhkaa ihmistä mutta ihminen kyllä lepakkoa ja sen elinympäristöä. Siksi sitä on tarpeen suojella.

Lepakkojen suojelemiseksi on tehty EUROBATS-sopimus, joka esitellään kurssilla tarkemmin. Uhanalaisten lepakkolajien pelastamiseksi tarvitaan yhteisiä pelisääntöjä, koska ekosysteemit ovat monimutkaisia valtioiden rajat ylittäviä kokonaisuuksia. Konkreettisten tulosten saavuttamiseksi kaikkien Euroopan maiden on puhallettava yhteen hiileen, vaikka se edellyttäisi kompromisseja.

Jollen pääse kurssille enkä opiskelemaan, pyrin lepakkojen pariin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun kautta. Sellaista toimintaa on ainakin Italiassa, Espanjassa ja Liettuassa.

EU:n hyödyllisyys ehkä jakaa mielipiteitä, mutta omasta puolestani voin vilpittömästi sanoa, että EU:n kansalaisuus ja EU:n ohjelmat antavat minulle ainutlaatuisen mahdollisuuden toiveideni toteuttamiseen. Niiden avulla minulla on tilaisuus kehittyä, verkostoitua ja kansainvälistyä minulle tärkeissä asioissa. Aikaisemmilla sukupolvilla ei näitä mahdollisuuksia vielä ollut, joten koen syntyneeni oikeaan paikkaan oikeaan aikaan.